

JAWA I 17

Detta är det enda kort som finns på undertecknad som mc-ordonnans taget någonstans i Uddevalla I 17.

Inte många slipper ifrån lumpen. Året är 1964 och brev kommer att man ska inställa sig för mönstring. Folkets hus i Mölndal är platsen. Papper ska fyllas i, sedan upprop, läkarbesök, och in i "hästskon" det finns ett rum med en halvcirkel av bord där alla "höjdare" sitter, där för man nu stå i mitten medan granskningen av personen som "slitits från sin mors bröst" ska ut och lära sig kriga.

Är det något särskilt förband soldaten tänkt sig frågar dom "ja något med motorer" Tyvärr säger dom och tittar på varann, däremot skyttesoldat på I 17 vi har papper på att Hedberg tillhört Mölndals Skytteklubb "ridå".

Har nu legat inne en månad och lärt oss hälsa och marschera "skrika sig hes" verkar som alla officerare är lomhörda "nåväl" en eftermiddag ropas mitt namn upp "vad har jag gjort nu?" in kommer dagofficeren och två meniga "Hedberg" ja det är jag, du ska infinna dig hos motorofficeren kl 900 imorgon för genomgång, du har blivit uttagen som Mc-ordonnans, så lägger dom hela sängen full av utrustning "drömmer jag eller"??

Johansson som varit uttagen hade tagit upp sina glasögon för att läsa instruktionsboken, detta hade rustmästaren sett, glasögon godtogs inte, Johansson var bedrövad.

Kansliet hade gått igenom pappren och funnit en som hade Mc som hobby, så där fick jag min chans. Jag låg nu en månad efter i utbildningen, men kom i kapp ganska kvickt, man var ju intresserad.

Jawa vad säger man om Jawa hopplösa att starta ibland och rök gjorde dom, man pratade med motorofficeren "kan vi byta munstycke " han börjar en utläggning och snart var han uppe i falsett " detta var utprovat sedan många år, och vad vet ni om motorer"

Han gillade inte heller när Henningsson och jag körde om honom i "dynamitbacken" det ångade om honom runt halskragen ungefär som man öppnar en termos.

Kronans hjälmar var av typen " en storlek passar alla " vi tar våra till förrådet, frågar om dom har flygarhjälm, samma visa igen detta är en säkerhetshjälm, kompisen jag hade med mig tog tag i hakremmen och "dängde " den i disken så flisorna yrde kallar du det här för säkerhetshjälm, " Buren " tänkte jag eller kompaniförbud. Jo uppkallade till Kaptenen blev vi. Ni är dom första jag vet som klagat på Kronans hjälmar, jag kan förstå att era egna har en annan stil, "en fråga Kapten " kan vi ta med våra egna hjälmar? Han ringer förrådet, tittar på oss och säger om ni går till förrådet får ni färg, måla dom och visa dom för mig sedan. Sagt & gjort veckan efter var det besiktning Kapten godkände hjälmarna, det blev inte buren heller.

Kapten Wedenmark hade varit kavallerist och det märktes när han åkte bak på jawan, han klämde med knäna så man trodde bäckenet skulle gå av.

Vid ett tillfälle var det stormanöver det tolkades efter "valpar" som jeeparna kallades. Kapten & Mc-ordonnans "Hedberg kör fram & tillbaka för att kolla att hela styrkan är samlad, " kör mot ledar bilen Hedberg ! Ja Kapten ". När vi kommer upp jämsides knackar han på bildörren dörren öppnas han kliver upp på bönpallen och går in i bilen. När nerverna lagts sig, tänker jag vilken "jädra " tur vi inte fick möte.

Det var en tuff herre, men jag tror han gillade sina Mc-ordonanser.

En rustmästare hade hand om utbildningen, alla 12 Mc uppställda på grusplan, nu skulle vi lära oss ta ur tändstiftet, fram med instruktionsboken, lossa tändkabel ta fram " luftpump" blås med dylikt runt stiftet (vem hade pump med sig när man körde civilt) ut kom stiftet, har man någon kännedom om motorer undrar man hur Jawerna kunde gå överhuvudet taget. Uppställning framför Mc med rengjorda stift

"Tar det aldrig slut", så höll det på med allt på Jawan som vi fick ordonanser fick röra.

Åren 1965-1966 var det en kall och snöig vinter, och mycket mera kläder skulle få plats i skåpen. Jacka & byxor med fårskinn, sälskinnshandskar som man kunde ha stickade vantar i, varma kläder men svåra att röra sig i.

Skidor skulle monteras och växelspak utrustningen provades på småvägar runt Uddevalla. Detta att köra med skidor hade vi inte gjort förut men det var ju riktigt "kul", besvärligare var det när någon skulle åka med.

En incident jag aldrig glömmer och som kunde slutat illa var när Kapten och jag kom körande på dom små vägarna runt "bulid" i en skymd kurva möter vi en häst med timmersläde " vad gör jag nu " Ta snövallen Hedberg hör jag Kaptenen ropa, och in i snön åker vi, hur gick frågar jag, inga problem säger han och har hela vindrocken full av snö på "insidan", själv har jag bara ont i handlederna, jag släppte inte styret.

Gaffeln på Jawan är krökt och får hämtas med traktor och släp. Jag frågar om Kapten är vänlig och följer med till motorofficeren " för att kanske mildra utskällningen " självklart säger han, Vi måste få ut en annan Mc, dan är ju inte slut ännu, undrar om man kan få lite mat innan nästa "äventyr " Beviljas! Tack Kapten ".

9 Månader som Mc-ordonnans är inget att egentligen stå efter, krånglande Mc, regnigt, kallt & snö, bästa tiden var när man körde ordonnans vägar man körde ensam med karta och kompass.

Det går 10 år innan jag åker ut på ett repmöte, Uddevalla igen, ett mobbförråd långt inne i skogen, av växtligheten att döma inte använt på ett tag. Furiren låser upp , och där i " skumrasket " ser vi en lastbil, traktorer , kärror , och under en presenning 2 Jawa, dom verkar ha stått där sen jag muckade för 10 år sedan.

Det är bara att starta säger han "glatt" det står säkert bensin här någon stans. Du som varit ordonnans vet säkert hur man får igång dem.

Sedan åker han, lämnar en karta med en ritad ring där våra tält står. 18 dagar i tält är ingen "höjdare" även om det är fint väder.

Hittar bensin på traktorkärran, luktar på den " jo-jo fina grejor det här " håller i några liter "jaha" som jag trodde det flödar över, får försöka få ut Jawan i friska luften, luften ja, däcken är i det närmaste tomma men "luftpump" finns.

Läckorna avtar och ett startförsök kan göras "död" finns det någon ström kvar, ska precis skruva ur stiftet när rustmästarens röst gör sig påmind " ta fram luftpump " En liten gnista finns det, fortsätter och kicka " hurra den lever " men oj vad den ryker!

Efter en stund provar jag ljuset, inget att skryta med jag får försöka skaffa ett nytt batteri. Låser dörren, tittar på kartan, kommer jag bara ut ur skogen hittar jag nog. Hoppas kocken har någon mat kvar när jag kommer fram.

Lyckas hålla liv i Jawan dagarna som återstår, blev inte så mycket kört med den. Dagen innan vi muckar kör jag tillbaka den till mobbförrådet, och undrar hur länge den ska stå under presenningen innan någon annan försöker få igång den, kanske den glöms bort och står där ännu?

Hälsningar Lennart Hedberg.
